

Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÎRE Nr. 1181
din 22.12.2010

privind monitorizarea procesului de implementare a legislației

Publicat : 24.12.2010 în Monitorul Oficial Nr. 254-256 art Nr : 1297

În conformitate cu art. 3 pct. 14) și art. 16 pct. 2) din Legea nr.64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.131-133, art.1018), cu modificările și completările ulterioare, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se instituie mecanismul de monitorizare a implementării actelor legislative și actelor normative ale Guvernului, adoptate în vederea aplicării actelor legislative.

2. Se aprobă Metodologia privind monitorizarea procesului de implementare a legislației (se anexează).

3. Responsabilitatea pentru desfășurarea adecvată a procesului de monitorizare a implementării legislației se pune în sarcina organului central de specialitate al administrației publice desemnat pentru efectuarea monitorizării.

4. În cadrul organului central de specialitate al administrației publice se desemnează o persoană responsabilă în calitate de coordonator al procesului de monitorizare a procesului de implementare a legislației.

5. În procesul de monitorizare a implementării legislației, organul central de specialitate al administrației publice poate antrena experți din țară și de peste hotare din contul resurselor financiare ale autorității sau donatorilor.

6. Ministerul Justiției se desemnează în calitate de coordonator al procesului de monitorizare a implementării legislației și are următoarele atribuții:

1) elaborează semestrial proiectul hotărârii de Guvern privind aprobarea listei actelor legislative și normative care urmează a fi monitorizate, precum și a organelor centrale de specialitate ale administrației publice care vor efectua monitorizarea fiecărui act normativ și a termenelor de realizare a monitorizării;

2) acordă suport metodologic autorităților responsabile pentru monitorizarea procesului de implementare a legislației;

3) supraveghează (verifică) îndeplinirea Raportului de monitorizare a procesului de implementare a legislației, conform prevederilor Metodologiei privind monitorizarea procesului de implementare a legislației, iar, în caz de necesitate, restituie Raportul cu solicitarea de înlăturare a curenților depistate;

4) generalizează rezultatele procesului de monitorizare a implementării legislației și, anual, până la 15 ianuarie, prezintă Guvernului Raportul de monitorizare a procesului de implementare a legislației, care se publică pe pagina web oficială a ministerului.

7. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 1 februarie 2011, cu excepția pct. 4 și pct. 6 subpct. 1) și 2) care se pun în aplicare la data publicării.

PRIM-MINISTRU

Vladimir FILAT

Contrasemnează:

Nr. 1181. Chișinău, 22 decembrie 2010.

Anexă
la Hotărârea Guvernului nr. 1181
din 22 decembrie 2010

METODOLOGIA

privind monitorizarea procesului de implementare a legislației

I. Dispoziții generale

1. Prezenta Metodologie stabilește modul de realizare a procesului de monitorizare a implementării legislației în vigoare, în scopul identificării gradului de executare (de acțiune) al acesteia, determinării faptului dacă obiectivele și/sau scopul actului au fost îndeplinite, dacă au apărut careva consecințe neprevăzute sau negative, precum și în scopul elaborării recomandărilor privind modalitatea de remediere a consecințelor negative.

2. În sensul prezentei Metodologii, prin monitorizarea implementării legislației se înțelege evaluarea actelor legislative și a actelor normative ale Guvernului, adoptate în vederea aplicării actelor legislative, de către organele centrale de specialitate ale administrației publice (în continuare - acte normative).

II. Obiectivele și principiile monitorizării

3. Obiective ale monitorizării sînt:

- 1) identificarea gradului de executare (de acțiune) a actului normativ;
- 2) constatarea faptului dacă scopurile actului normativ au fost realizate sau sînt în proces de realizare;
- 3) identificarea faptului adoptării și aplicării cadrului juridic secundar, în scopul asigurării integrale de către acesta a mecanismului reglementării, precum și conformarea acestuia legislației ierarhic superioare;
- 4) identificarea cauzelor care generează inaplicabilitatea actului normativ și a faptului dacă s-a schimbat sau nu situația;
- 5) evaluarea eficienței actului normativ din punctul de vedere al resurselor materiale, financiare și umane, inclusiv consecințele reglementării (costurile și beneficiile);
- 6) elaborarea recomandărilor în vederea asigurării acțiunii actului normativ.

4. Principiile aplicabile procesului de monitorizare sînt:

- 1) profunzimea analizei – monitorizarea pătrunde în esență, obiectivele și/sau scopurile actului normativ;
- 2) neutralitate – monitorizarea se efectuează cu asigurarea proporționalității dintre interesele publice și cele private, evaluîndu-se obiectiv gradul de implementare a actului normativ;
- 3) transparență și participare – autoritatea competentă difuzează informații privind inițierea, desfășurarea și rezultatele monitorizării în măsura în care transparența procesului nu aduce atingere securității naționale, vieții private a persoanei, nivelului de obiectivitate al procesului de monitorizare. Procesul de monitorizare se efectuează cu antrenarea și consultarea tuturor subiecților interesați (sectorul privat și asociativ, mass-media, autoritățile și instituțiile publice, alți subiecți interesați).

III. Modul de organizare și etapele monitorizării

5. Lista actelor normative ce urmează a fi monitorizate se elaborează ținînd cont de:

- 1) importanța domeniului de reglementare a actului normativ monitorizat, conform programelor de guvernare și standardelor europene;
- 2) solicitările autorităților și instituțiilor publice, dezbaterile în mass-media, solicitările sectorului privat, ale organizațiilor necomerciale și ale altor persoane.

6. Pentru ca persoana interesată să-și poată expune propunerile, organele centrale de specialitate ale administrației publice desemnate responsabile de monitorizarea implementării actului normativ plasează, pe pagina web oficială, anunțul privind inițierea procesului de monitorizare, care cuprinde denumirea, numărul și data adoptării actului normativ ce urmează a fi monitorizat, persoana responsabilă de monitorizare, numărul telefonului de contact, adresa poștală și adresa de email, termenul în care propunerile urmează a fi prezentate, care nu poate fi mai mic de 10 zile lucrătoare.

7. În procesul de monitorizare a implementării actului normativ organele centrale de specialitate al administrației publice:

- 1) identifică principalele părți interesate, la care se referă reglementările actului normativ, și stabilește cum va derula procesul de consultanță și de comunicare cu acestea;

2) colectează informația oficială despre implementarea actului normativ, inclusiv date statistice, practica judiciară, practica instituțională administrativă, opiniile și avizele părților interesate etc.;

3) analizează dacă prevederile actului normativ se aplică, dacă au fost atinse scopurile expuse în actul normativ respectiv sau care au fost invocate în procesul de elaborare a acestuia și dacă, în procesul de aplicare a actului normativ, nu au apărut efecte negative care împiedică aplicarea actului normativ sau ar putea afecta acțiunea acestuia în viitor.

8. Drept rezultat al monitorizării implementării actului normativ, organul central de specialitate al administrației publice întocmește Raportul de monitorizare a procesului de implementare a legislației, care include cel puțin următoarele părți componente:

1) aspecte introductive:

se indică denumirea, numărul, data aprobării actului normativ, data și sursa publicării, data intrării în vigoare, precum și temeiul legal al emiterii (adoptării), scopul (obiectivele) actului și o descriere succintă a compartimentelor actului normativ;

2) funcționalitatea actului normativ:

se menționează dacă actul normativ produce efecte juridice (reglementează situații juridice), inclusiv care prevederi sînt aplicabile și care nu (sau sînt parțial aplicabile), avînd la bază informațiile statistice, practica administrativă, practica judiciară, opiniile și avizele părților interesate, precum și informații de altă natură deținute oficial de autoritatea respectivă. În cazul în care actul normativ nu funcționează, se indică cauzele (cum ar fi schimbarea situației (circumstanțelor), reglementări nevalabile etc.);

3) gradul de îndeplinire a obiectivelor și a scopului actului normativ:

se determină în temeiul punctului precedent (funcționalitatea actului normativ), stabilindu-se dacă obiectivele și scopul actului normativ sînt îndeplinite. De exemplu, actul normativ urmărește scopul facilitării activității într-un domeniu, dar, în urma introducerii pe parcursul acțiunii actului normativ a unor cerințe riguroase (permise, autorizații, necesitatea utilajului etc.), în domeniul respectiv activează un cerc mai restrîns de persoane decît pînă la punerea în aplicare a actului normativ;

4) modificările operate în actul normativ și influența acestora asupra scopului și esenței actului normativ:

se estimează, similar punctului precedent, dacă modificările ulterioare operate în actul normativ au deviat de la scopul și esența acestuia;

5) gradul de punere în aplicare a cadrului juridic secundar necesar, pentru a asigura mecanismul de reglementare a actului normativ și gradul de suficiență a resurselor materiale, financiare și umane pentru funcționarea actului normativ:

se identifică faptul adoptării și aplicării cadrului juridic secundar, în scopul asigurării integrale de către acesta a mecanismului reglementării, precum și conformarea acestuia legislației ierarhic superioare;

se identifică cadrul instituțional relevant asigurării aplicării atît a actului normativ, cît și a actelor subordonate, inclusiv implicațiile materiale, financiare și umane, necesare și real disponibile pentru îndeplinirea prevederilor actului normativ;

6) consecvența și coerența actului normativ, inclusiv evaluarea practicii judecătorești:

se stabilește dacă actul normativ nu conține prevederi contradictorii sau prevederi care dublează sau care contravin prevederilor altor acte normative. De asemenea, este estimată, practica judecătorească;

7) neutralitatea actului normativ:

actul, cu excepția celor ce conțin norme excepționale, trebuie să asigure proporționalitatea dintre interesele publice și cele private, precum și să nu conțină reglementări în exces sub pretextul atingerii sau ocrotirii intereselor publice sau a unor interese private. Opinia în cadrul acestui punct poate fi argumentată și prin prisma lipsei sau existenței obiecțiilor nesemnificative din partea sectorului privat sau asociativ;

8) stabilitatea și predictibilitatea actului normativ:

se identifică frecvența revizuirii actului normativ și dacă acesta a fost supus revizuirii conform unor criterii obiective și nu au fost afectate scopul și esența actului. Punctul respectiv se află în dependență directă de rezultatele obținute de îndeplinirea subpunctului 4) al prezentului punct;

9) eficiența actului normativ:

se demonstrează că actul normativ optează pentru soluția celui mai mic cost al unei probleme clar definite. De asemenea, se demonstrează prin date concrete că au fost obținute performanțe;

10) modul de consultanță:

în urma identificării principalelor părți interesate (acestea sînt identificate conform cercului de subiecți stabiliți de actul normativ) și a procesului de consultanță cu acestea, se indică poziția celor cărora le este adresat actul

normativ. De asemenea, se analizează și se generalizează propunerile și obiecțiile parvenite pe pagina web oficială a autorității, anexînd un tabel care conține propunerile (obiecțiile) și viziunea autorității responsabile;

11) concluzii și recomandări:

se indică succint concluziile punctelor precedente și, în mod obligatoriu, se face claritate referitor la:

a) gradul de aplicare a prevederilor actului normativ monitorizat (funcționalitatea actului normativ);

b) faptul dacă au fost atinse scopurile expuse în actul normativ sau cele care au fost invocate în procesul de elaborare a acestuia;

c) faptul dacă în procesul de aplicare a actului normativ nu au apărut efecte negative care împiedică aplicarea acestuia sau ar putea afecta acțiunea lui în viitor;

d) necesitatea măsurilor urgente de revizuire a actului normativ și aspectele ce trebuie îmbunătățite.

9. Organele centrale de specialitate ale administrației publice prezintă Raportul de monitorizare a procesului de implementare a legislației coordonatorului procesului de monitorizare. Raportul, în termen de 3 zile lucrătoare de la prezentare, se publică pe pagina web oficială a autorității care a efectuat monitorizarea, precum și pe pagina web oficială a coordonatorului procesului de monitorizare a implementării legislației. Persoanele interesate se pot expune asupra Raportului, prezentînd opiniile lor autorității responsabile și/sau coordonatorului procesului de monitorizare a implementării legislației.

10. În cazul în care, în procesul de monitorizare a implementării actului normativ, s-a constatat necesitatea operării unor modificări, organele centrale de specialitate ale administrației publice vor prezenta, în modul stabilit, Cancelariei de Stat, propuneri pentru a fi incluse în planurile de activitate ale Guvernului și, conform competențelor atribuite, elaborează proiectele de acte normative privind modificarea și completarea actelor normative respective.

11. În cazul în care, în procesul de monitorizare a implementării legislației, s-a constatat necesitatea întreprinderii altor măsuri de asigurare a aplicării actului normativ, organele centrale de specialitate ale administrației publice prezintă Guvernului, în termen de 15 zile lucrătoare, propunerile motivate privind măsurile ce urmează a fi întreprinse.